

המפות שלי- מחשבות על מפת ישראל מאת המאייר והסטיריקן דני קרמן

במשך שנים רבות אני בוחן בעבודותיי מנגנונים שונים של הומור. אני עוסק ביצירת סוג ההומור המכונה 'נונסנס', או כפי שאוהבים לומר בעברית 'איגיון'.

בשני ספריי – 'על המפה' ו'מסביב למפה' – לקחתי יסוד מוגדר מאוד וטיפלתי בו באמצעים יצירתיים, ליריים או מופרכים דמיוניים. השילוב בין המוגדר לבין הדמיוני יוצר את ההומוריסטי.

במקרה של מפת ישראל קשה לומר כי מדובר ביסוד מוגדר, כי עצם גבולותיה של המפה הם נושא לוויכוח פוליטי, אבל אני התייחסתי בעיקר לקו החוף ולקו הכנרת-הירדן-ים המלח, כפי שהכרנו אותו כ'אייקון' עוד מילדותנו מקופסת 'הקרן הקיימת'.

הדינמיקה של 'נושא ווריאציות' אהובה עליי, בעיקר משום שככל שהיוצר שואב מדמיונו עוד וריאציות, כך הוא אנוס להגיע למחזות הזויים שבלא שלבי ההתקדמות הרבים, ספק אם היה מגיע אליהם.

בחלק מהווריאציות של המפה יש אמירות ברורות ואפילו פוליטיות. חלק מהן יכולות להתפרש בדרכים שונות וחלקן הומוריסטיות בעלמא והמסתכל יכול לצקת בהן מהרהורי לבו ומדעותיו.

לשמחתי, שני הספרים האלה, שהתחילו כשעשוע יצירתי, הפכו לספרי לימוד בכמה מוסדות בישראל, כולל המחלקות לגאוגרפיה במוסדות אקדמיים שבהם לא הייתה לי דריסת רגל מעולם.

to examine לבחון

mechanism מנגנון

type סוג

that is called מכונה

element יסוד

defined מוגדר

means אמצעי

unfounded, unrealistic מופרך

integration שילוב

actual עצם

to relate to התייחסות; להתיחס

to draw from שואב, לשאוב

forced אנוס

territory מחוז, מחוזות

imaginary הזוי, הזויים

doubt ספק

to be interpreted להתפרש

solely בעלמא

to pour לצקת

passing thought הרהור, הרהורי

entertainment שעשוע

access דריסת רגל